

Marija Magdalena se sreča z Rimljani

50. Rimljani hvaležni Mariji Magdaleni

1 Ko smo se na tem griču še nekaj časa kratkočasili, smo zagledali Marijo Magdaleno, ki je prispela v Lazarjevo zavetišče in začela takoj pri služabnikih poizvedovati po Meni. Svetovali so ji, naj počaka, dokler se ne vrnem; toda niso jo mogli zadržati, kmalu se je znašla na griču in prihitela gor k nam.

2 Ko se je približala kraju, kjer smo bili, ji je Agrikola šel naproti, jo ljubeznivo pozdravil in pripeljal k nam, tu pa so jo prijazno pozdravili tudi drugi Rimljani.

3 Marija Magdalena pa je rekla: »Res ne vem, zakaj mi izkazuje tolikšno čast! Samo grešnica sem in si zaslužim, da bi me ljudje zelo zaničevali; ne razumem pa, zakaj mi tako pomembni možje, kakršni ste vi, izkazuje tolikšno čast? Sem sem prišla samo zato, da bi se zahvalila Gospodarju svojega življenja, ki me je rešil zlih mesenih duhov, ne pa zato, da bi me vi častili!«

4 Agrikola je rekel: »Poslušaj, mila Marija iz Magdale! Vsi, ki smo prišli sem iz Rima, ti moramo biti hvaležni; kajti če nam pred približno osmimi dnevi ne bi prav ti pokazala poti semkaj in nas tudi usmerila, morda ne bi imeli večno neprecenljive sreče, da bi osebno spoznali Gospoda vsega življenja in vse Biti, ga prepoznati kot edinega pravega Boga in se Ga naučiti nadvse ljubiti. Glej, to je edini razlog, zakaj ti bomo večno tako neizmerno hvaležni. Zato se ne čudi, če smo te tako prijazno sprejeli. Kajti to je naša dolžnost, ker si nam pomagala k tako neprecenljivi sreči.

5 Imamo dobro državno pravilo, po katerem mora tisti, ki je po zaslugi nekega človeka dosegel veliko in resnično srečo, ostati vse življenje hvaležen temu človeku, in sicer v odnosu, besedah in dejanjih, in celo tedaj, če tisti, ki je nekomu drugemu omogočil veliko srečo, za to niti ne ve. Hvaležnost se prenese tudi na potomce človeka, ki je pripomogel k sreči.

6 Kaj so vse gmotne dobrine, ki si jih lahko kdo pridobi po zaslugi nekoga drugega, v primerjavi s povsem duhovnimi, ki smo jih poželi tukaj? Z njimi smo našli edinega pravega Boga in po Njem nas same, ki smo bili izgubljeni, in tudi pravo večno življenje svojih duš - to pa je neskončno več, kot če bi nam pomagala pridobiti vse zemeljske zaklade. In ker si bila prva pobudnica tega prav ti, ti bomo tudi na veke hvaležni.

7 Če ne bi že imela zemeljskih dobrin, bi te tudi kraljevsko obdarili; ker pa si nedvomno bogato preskrbljena z dobrinami tega sveta, ti svoje hvaležnosti ne moremo izraziti prijazneje z ničimer drugim kakor le z iskrenimi besedami iz svojih src; takšne naše obvezujoče hvaležnosti pa gotovo ne boš zavrnila?«

8 Marija Magdalena je enako prijazno odgovorila: »Plemeniti Rimljani, zelo lepo, dostojno in razumljivo je, da ste mi hvaležni in mi želite hvaležnost izkazovati še naprej, ker sem po naključju - ne da bi za to vedela in to hotela - pripomogla k brezmejni sreči; toda kljub temu mi ne pripadeta niti hvaležnost niti čast - vse to je bila Gospodova volja, jaz sem bila samo Njegovo nemo in slepo orodje. In tako ste vso

hvaležnost in čast dolžni le Gospodu!«

9 Agrikola ji je odgovoril: »O ljuba in najmilejša Marija iz Magdale! Vemo, da se moramo za vse zahvaliti le Njemu, menimo pa tudi: Če želimo izkazati Gospodu svojo najiskrenejšo in popolno hvaležnost za neskončno milost, ki nam jo je zdaj izkazal v nikoli preseženi meri, pa ne smemo prezreti in prezirati niti orodja, ki ga je uporabil za to, da bi nas zveličal, temveč moramo orodje prav zaradi Gospoda tudi častiti. In samo zato ti zdaj izkazujemo čast ne glede na to, ali si bila v vsemogočni Gospodovi roki zavestno ali le slepo orodje; menim, da bo tako tudi v prihodnje. Kajti če človek že Gospodovega orodja ne sprejme s hvaležnim srcem, kaj bi bilo potem z iskreno ljubeznijo do bližnjega, ki smo jo po Gospodovem nauku dolžni izkazovati celo svojim sovražnikom in toliko bolj tistim, po katerih nam je Gospod izkazal tolikšno milost!

10 Glej, naša najmilejša in nepozabna prijateljica, glede tega imam prav in nihče mi ne sme oporekati, še najmanj ti, ki te je Gospod izbral za našo srečno zvezdo in zvezdo vodnico, zato smo ti dolžni izkazati čast in iskreno ljubezen. Pusti mi torej, da ravnam, kot je prav! «

11 Marija Magdalena je odgovorila: »Da, da, visoki Gospod, glede tega imaš že prav, jaz sama pa bom Gospoda, svojo edino ljubezen, hvalila, slavila in blagrovala na veke zato, ker je mene, veliko grešnico, uporabil za slepo in nemo orodje. Kajti če bi vedela, da je tu zgoraj On, vas ne bi niti pripeljala sem, saj se Mu jaz sama kot huda grešnica ne bi upala približati, čeprav sem trdno prepričana o resničnosti Njegovega nauka in Njegovega najsvetejšega Božjega obstoja. In ker tudi vem, da grešnica, kakršna sem bila jaz, nikoli ni in ne more biti vredna, da bi se smela približati Njegovi najsvetejši osebi.

12 Niti vedela nisem, da je tukaj Gospod s Svojimi zvestimi učenci; vedela pa sem, da je to gorsko gostišče eno najboljših v vsem Jeruzalemu. In ker ga navadno obiskujejo tujci, sem vas, ko ste me v eni od mestnih ulic ustavili in me povprašali po dobrem prenočišču, tudi usmerila sem gor; zato sem upravičena samo do povsem človeške zahvale, ki mi pripada kot tisti, ki vam je pokazala pot k dobremu prenočišču. Toda za to, da ste bili tukaj deležni najvišje Gospodove milosti, pa si ne zaslužim niti najmanjše zahvale, saj nisem mogla niti slutiti, česa boste tu deležni. Zahvalo in čast namenite torej samo Gospodu in ne mislite name - to vas celo na vso moč prosim!«

13 Nato sem se oglasil Jaz: »Poslušaj, Marija Moja! Dobro in pravilno si povedala in po svoje imaš prav, toda prav imajo tudi Rimljani. Ko izkazuješ vso čast in zahvalo samo Meni, dokazuješ, da si izpolnjena s pravim duhom ponižnosti in zato so ti tudi odpuščeni vsi grehi. Toda tudi Rimljani so pokazali, da so prežeti s pravim duhom

ljubezni do bližnjega, in zato zoper Mene ne grešijo, če te ohranijo v hvaležnem spominu, četudi si bila samo slepo orodje Moje ljubezni in Moje volje.

14 Ob tej priložnosti pa vam vsem povem: od ljudi, ki jim boste v Mojem imenu delali dobro, ne pričakujte hvaležnosti in časti, saj tudi Jaz tega pri njih ne iščem, ker je Ta, ki prebiva v Meni, Moja najvišja čast; toda če vas bodo ljudje za njim v Mojem imenu izkazana dobra dela sramotili in vas nehvaležno obravnavali, bo Zame to tako, kot da bi to storili Meni! Kajti kdor pravega učenca, ki sem ga Jaz obudil, ne spoštuje in mu v Mojem imenu ni hvaležen, ta tudi Mene, Gospoda in Mojstra, ne spoštuje in Mi ni hvaležen za izkazano milost.

15 Kajti če prebudim učence in preroke, se to ne zgodi samo zaradi učencev in prerokov, temveč zaradi vseh ljudi, in zato morajo biti učenci in preroki tudi spoštovani zaradi tistega, zaradi česar sem jih poklical. Kdor učenca in preroka v Mojem imenu sprejme z ljubeznijo in iskrenim hvaležnim spoštovanjem, tega bom tudi Jaz obravnaval tako, kot da je to izkazal Meni, in bo nekoč tudi prejel učenčevo in prerokovo plačilo. In to vsekakor ne bo majhno!

16 Gorje pa lažnim učencem in prerokom, ki se bodo tako kot farizeji in visoki duhovniki dali častiti in kaj takega tudi zakonsko zahtevali od ljudi! Resnično, takšni bodo obravnavani kakor tatovi in roparji in nekoč zelo osramočeni pred vsemi angeli! Kolikor več časti bodo na tem svetu vzeli zase, toliko več najhujše sramote lahko pozneje pričakujejo.

17 Dobro si to zapomnite in to vam tudi ne bo težko; kajti če boste Mojo zapoved iskrene in čiste ljubezni do bližnjega upoštevali, boste hitro dojeli, da vsakega pristnega in iskrenega človeka najbolj prizadene zaudarjajoča ošabnost sočloveka.«

...

... 52. Marija Magdalena in Gospod

1 Nato je Marija Magdalena stopila bliže k Meni in vprašala: »O Gospod in Mojster, ali lahko tudi jaz še postanem blažena in nekoč dosežem večno življenje? Kajti velika grešnica sem, in v Tvoji najsvetejši bližini mi je čedalje bolj razumljivo, da nisem vredna Tvoje najmanjše milosti!«

2 Jaz sem odgovoril: »Živi odslej v čisti ljubezni in ne greši več! To naj bo tvoja skrb; za vse drugo bom že Jaz poskrbel. Osvobodil sem te nečistih duhov in ti tudi rekel: 'Tvoji grehi so ti odpuščeni: ker si izkazala ubogim veliko ljubezni in zdaj tudi Mene ljubiš nadvse. Tistemu, ki mu rečem: 'Tvoji grehi so ti odpuščeni!', so tudi resnično odpuščeni. Toda ne sme storiti nobenega greha več, kajti če začne znova grešiti, se pogrezne v stanje, ki je še slabše od prvotnega. Toda pri tebi opažam trdno voljo, da

ne bi več grešila, in zato boš tudi deležna Moje milosti in ljubezni. Kdor pa je deležen Moje milosti in ljubezni, ta ima večno življenje že v sebi in z njim tudi večno blaženost.

3 Kdor iz ljubezni do Mene stori vse, kar terja ljubezen do bližnjega, zanj bom tudi jaz storil vse, kar je v Moji moči. V Moji moči pa ni samo veliko, temveč vse. Tako, ljuba Marija, zdaj to veš, in bodi vedra, delaj odslej dobro in ne bom te zapustil!«

4 Nato Mije Marija Magdalena padla k nogam, se Mi zelo ganjena zahvalila, Mi s solzami zmočila noge in jih posušila z lasmi. Mojim starim učencem se je ta prizor zdel nekoliko predolg in tudi malce neprimeren, zato so skrivoma godrnjali med seboj.

5 Jaz pa sem to opazil in jim dejal: »Zakaj se zaradi tega jezite? Že dolgo sem med vami in še nikoli Mi niste izkazali tolikšne ljubezni, pa saj je od vas niti nisem zahteval. Zato pa vam povem: Kjer koli bo med ljudmi oznanjen Moj evangelij, naj bo omenjeno tudi to Marijino dejanje, kajti izkazala Mi je veliko ljubezen. To si tudi zapomnite. Marija, vstani in naj ti bosta zagotovljeni Moja polna ljubezen in milost! «

6 Nato je Marija vstala in se Mi z najbolj ljubečim srcem znova zahvalila.

7 Učenci pa so Mene in njo prosili odpuščanja, ker so bili nekoliko nepotrpežljivi.

8 In Jaz sem rekel: »Naučite se prenašati šibke, tako Mi boste pokazali več duševne moči, kakor če bi se bojevali samo z junaki in jih premagali!

9 Sonce se je medtem že povzpelo visoko nad obzorje in tudi zajtrk je že pripravljen; ko bomo pojedli, se bomo odpravili v Betanijo.«

10 Nato smo urno odšli v hišo in pozajtrkovali, pri zajtrku je bila tudi Marija.

11 Po zajtrku je tudi Lazar poračunal s krčmarjem, vzel s seboj zasluženost in tudi druge zaklade in dragocenosti. Z vsem so natovorili deset mul, saj so bile vmes tudi dragocenosti nekaterih spreobrnjenih farizejev, ki jih je Lazar prejel v upravljanje.

12 Nikodem, Jožef iz Arimateje in stari rabin so se priporočili Moji milosti in ljubezni, se Mi zahvalili za vse in se s čarodeji vred odpravili v mesto, kjer so imeli opravke. Čarodeji so se odpravili k svojim, ki so jih že željno pričakovali. Oba Rimljana, ki sta prebivala v Emavs, sta se s sedmimi Zgornjeegipčani odpravila v Emavs, in od tam so se Zgornjeegipčani po nekaj dneh vrnili v svojo deželo. Vsi drugi so odšli z nami v Betanijo.

13 Ni treba posebej omenjati, kateri ljudje so še bili navzoči, ker so bili že večkrat omenjeni med dogodki na Oljski gori.

14 Marija Magdalena Me je tudi prosila, ali bi smela priti za nami v Betanijo, in Me vprašala, koliko časa nameravam ostati tam.

15 In Jaz sem odgovoril: »Tam bom počival tri dni; kajti zdaj sem veliko delal in po obilnem delu si človek lahko vzame čas za kratek počitek. Ko boš uredila vse v svoji hiši, pridi k nam v Betanijo.«

16 Nato se je Marija takoj podvzela domov, tam hitro vse uredila, da bi nekaj dni, kot

se je namenila, preživela pri Meni.

[Jakob Lorber](#)

[Janezov veliki evangeli](#)

[knjiga 8](#)